

Kırklareli 1. Olağan İl Kongresi

DEVA Partisi'nin değerli Genel Merkez Kurul Üyeleri,

Kırklareli İl Teşkilatı'mızın çok değerli Başkanı,

Siyasi partilerin kıymetli temsilcileri,

Değerli teşkilat mensuplarımız,

Sevgili Kırklarelili gönüldaşlarımız,

Türkiye'nin farklı illerinden gelip bugün bizlerle beraber olan saygıdeğer konuklarımız,

Ulusal ve yerel basınımızın değerli mensupları,

Ekranları başında ve sosyal medya hesaplarımızdan bizleri izleyen tüm vatandaşlarımız;

Hepinizi en içten duygularıyla selamlıyor, Kırklareli il teşkilatımızın Birinci Olağan Kongresi'ne hoş geldiniz diyorum.

Sizi bugün;

8 bin yıl önceye uzanan tarihiyle,

Kaleleriyle, höyükleriyle, camileriyle, Aya Nikola Manastırı'yla,

İğneada Longozu, Dupnisa Mağarası'yla,

Sırtını Istranca Dağları'na yaslamış,

Trakya'nın güzel şehri Kırklareli'nden

Saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Değerli arkadaşlarım;

Dün, ülkemizin bir diğer ucundaydık.

Bugün sizlere, Trakya'ya; Hakkari'deki, Şemdinli ve Yüksekova'daki dostlarımızın selamlarını getirdim.

Ülkemizin dört bir yanını ziyaret ediyoruz.

İki hafta önce Diyarbakır'daydık, hemen peşinden Trabzon'daydık. Oradan Aksaray'a, Mersin'e, Adana'ya gittik. Ve Hakkâri'den Kırklareli'ne geldik.

Ülkemizin her yerinde aynı sıcaklığı hissediyoruz. Aynı heyecanı görüyoruz.

Türkiye'nin her bir köşesinde umutla, güler yüzle, mutlulukla karşılanıyoruz.

Biraz önce Kırklareli spordan buraya doğru yürürken bazı vatandaşlarımız balkonlardan bize seslendi ve beraber yürüyen bir arkadaşımız, yerel medya mensubu arkadaşımız dedi ki "Balkon konuşmasında roller değişiyor galiba" dedi. "Şimdi vatandaş balkon konuşmasına başlıyor artık memlekette" dedi.

Değerli dostlarım;

Bunun anlamı çok açık. Bunun anlamı çok güçlü. Bunun anlamı çok derin.

Şu andaki yönetim zihniyetinin ülkeyi ne hale getirdiğini görüyorsunuz. Ülkenin birleşmeye, kucaklaşmaya ne kadar çok ihtiyacı olduğunu, Türkiye'nin dört bir yanında hissediyoruz. Bugün ülkeyi yöneten zihniyet maalesef kutuplaşmayla, ayrıştırmayla siyaset yapıyor. Sürekli düşman üretmekle, vatandaşımızın bir kısmını, sivil toplum kuruluşlarını, meslek örgütlerini ötekileştirmekle kendine olan ilgiyi, desteği sağlamaya çalışıyor. Ama bu tutum memlekete büyük zarar veriyor. Ve ülkemiz adeta birlikte olmaya, kardeşliğe susamış, hasret kalmış.

DEVA Partisi'ni, bu ülkenin dört bir yanında yaşayan, her köşesinden milyonlar kurdu.

Partimizi kuralı bir yıl oldu. 9 Mart günü birinci yılımızı kutladık.

Bu 1 yılda milletimizin gündeminden asla sapmadık.

Bu 1 yılda halkımızın arasından bir an bile ayrılmadık.

Bu 1 yılda gece-gündüz, üzerimizdeki sorumluluğun bilinciyle çalıştık.

Peki bu 1 yılda neler mi yaptık?

Her şeyden önce siyasetin dilini değiştirdik.

Bağırın, küfreden, hakaret edenlere karşı DEVA Partisi'nin nezaketini ve bilgisini konuşturduk.

İstişare ve ortak akla önem verdik.

Çok ve boş konuşarak değil, dinleyerek;

Laf üreterek değil, çalışarak siyaset yapılacağını herkese gösterdik.

Milletin cebi yanarken, devletin Bankası'nın, Merkez Bankası'nın durumunu biz gündem ettik.

Merkez Bankası'nın döviz rezervlerinin nasıl eritildiğini halkımızla paylaştık.

Merkez Bankası'nı nasıl borca batırdıklarını biz anlattık.

Özellikle korona gibi kara gün dönemleri için biriktirdiğimiz yedek akçeleri tüketen mirasyedilerin zihniyetini milletimizle paylaştık.

"Rakamları ayarlama enstitüsü"nde, yani TÜİK'in de açıkladığı enflasyon rakamlarının doğru olmadığını ve gerçek enflasyon rakamlarının çarşıda, pazarda öğrenilmesi gerektiğini vatandaşımızla paylaştık.

Çarşıdan, pazardan, esnaftan, bakkaldan, manavdan, tezgâhtan öğrendik.

Değerli arkadaşlarım;

Devlet yönetiminden ekonomiye, hukuktan sağlığa, tarımdan dış politikaya kadar her alanda,

Partimizin işin ehli kadrolarıyla politikalar ürettik.

Biz Türkiye için, tüm halkımız için politikalar üretmeye de devam edeceğiz. Sadece problemlere işaret etmiyoruz, sadece "Sorun şuradadır" demiyoruz. Nasıl çözüleceği konusunda da sürekli fikir üretiyoruz. Sürekli öneri geliştiriyoruz. Ve hükûmete diyoruz ki "Bakın bunların uygulanması için belki de bizi beklemenize gerek yok, alın uygulayın" diyoruz. "Yeter ki işler bir an önce düzelsin" diyoruz. Ama olmuyor, yapmıyorlar, yapamazlar, yapamayacaklar. DEVA Partisi de zaten bunun için kuruldu. Şu anki yöneten zihniyetin bu ülkenin problemlerine asla asla çözüm üretemeyeceğini çok iyi bildiğimiz için biz DEVA Partisi'ni kurduk.

İşte bu DEVA Partisi damlalarının karşısında hiçbir baraj duramayacak,

Hiçbir engel iktidar yürüyüşümüzü durduramayacak.

İstedikleri kadar uğraşsınlar, istedikleri kadar çabalasınlar. Vatandaş çoktan görmüş, duymuş. Bu iş bitmiş. Ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar, ne kadar yandaş kanallarda DEVA Partisi'nin adını anmamaya çalışırlarsa çalışsınlar, vatandaşlarımız her şeyin gayet iyi farkına varıyor. Gerçekleri ancak geciktirebiliyorlar. Gerçekleri vatandaşlarımıza engellemeleri mümkün değil. Belki biraz zaman alacak, çok gayret gerekecek ama vatandaşlarımızla er ya da geç buluştuk, buluşuyoruz inşallah.

DEVA Partisi hazır, DEVA Partisi emaneti teslim almaya hazır geliyor.

Değerli arkadaşlarım;

Kırklareli, ülkemizin Avrupa'ya açılan kapılarından birisi...

Şu an ülkeyi yönetenlerin, öngörülmez, güvenilmez ve kavgacı üslupla yürüttüğü dış ilişkilerin sonucunu en çok gören şehirlerimizden biri.

Son yıllarda maalesef ülkemiz yerli yersiz, gereksiz polemik ve kavgaların içine sokuldu. Ne zaman içeride işleri zora düşse, gidip başka ülkelerle veya liderleriyle kavgaya tutuştular. "Ey" diye naralar attılar. Bu naraların muhatabı olmayan bir ülke kalmadı herhalde. Kimin olduğu da fark etmiyor. Dışarıda mı? Dışarıda. Düşman ilan edilebilirler mi? Edilebilirler. Tamam. Zaten biliyoruz haftanın düşman panosu var ya oraya bir ülkenin adını yazmak bunlar için en kolay, aynı zamanda en kötü alışkanlık haline geldi. Bu hükümetin bir "dış politikası" yok. Dikkat ederseniz ben dış politika eleştirisi yapmıyorum burada. Politika adını vereceğimiz bir şey yok ortada. Sadece ne var "dış ilişkiler" var. Çünkü şu anki hükümetin hiçbir konuda bütüncül bir politikası yok. Tek bir kişinin sabah nasıl uyandılarıyla ülkenin dış ilişkileri şekilleniyor. 84 milyonluk ülke, küçülmüş haliyle bile dünyanın en büyük 20 ekonomisinden birisi olan bir ülke böyle keyfilikle yönetilemez. Böyle bir şey olmaz. Böyle bir ülke kalkınamaz. Böyle bir ülkenin dostları çoğalmaz.

Biliyorsunuz; ben Avrupa birliği Başmüzakerecisi'ydim 3 sene. 2 sene de Dışişleri Bakanlığı yaptım.

Hatırlayın o yılları. Türkiye, itibarlı bir ülkeydi. Sözü dinlenen, güvenilir ve saygın bir ülkeydi.

Pasaportumuzun değeri vardı, değeri.

Artık paramızın değeri vardı Henüz Kırklareli'nde çarşı, pazar dolaşmadık. İnşallah öğleden sonra yapacağız ama Edirne ziyaretimizde şöyle bir restoran işletmecileri ile konuşurken bize dediler ki "Eskiden Bulgar komşularımız

geliyordu, bahşiş bırakıyorlardı ama paralarının o fiş yazıyoruz ya, fatura yazıyoruz ya o kâğıt kadar değeri yoktu. Dolayısıyla biz atıyorduk çöpe. Fakat şu anda 'Keşke Bulgarlar gelse de şöyle 3, 5 leva bahşiş bıraksa' diye bizim çalışanlarımız dört gözle bekliyor" dedikleri bize bu. Bakın ülkenin pasaportu değersizleşti, ülkenin parası pul oldu.

Ben şimdi buradan hükûmete sesleniyorum. Sabah akşam, yatıp kalkıp yerli ve milli kavramlarını kullanan vatandaşlarımızın dini ve milli hassasiyetlerini istismar eden hükûmete sesleniyorum. "Milliyetçilik bu mu?" diyorum. Milliyetçilik bu ülkenin pasaportunu değersizleştirmek değildir. Milliyetçilik bu ülkenin parasını, pul etmek değildir. Bunları öğrenmeniz lazım. Bu ülkenin itibarını korumaktır. Bu ülkenin her bir vatandaşının kendisini güçlü hissetmesidir. Vatandaşının anlı açık, başı dik gezebilmesidir. Komşuların gelip buraya kendi ekonomileriyle hava atması değildir milliyetçilik.

Değerli arkadaşlarım bakın, biz o dönemde bir ilke belirledik dedik ki: sadece o dönemi değil, Cumhuriyet tarihinin bir ilkesidir. Dış politika ilkesi neydi? Başka ülkelerin iç siyasetine karışmamak. Bu çok önemli bir ilkedir ve çok acı tecrübeler sonucunda bu ilkeler belirlenmiştir. Ben Dışişleri Bakanlığı'ndan ayrılıktan sonra bir baktık ki ağır bir ideoloji hâkim olmaya başladı. Başka ülkelerin iç meselelerinde taraf olmaya başladık. Eskiden nasıldı? Bir ülkenin kendi içinde sorun varsa hemen Türkiye arabulucu olarak devreye giriyordu. Türkiye barıştan yana oluyordu. Türkiye hep insandan yana oluyordu. Tabii ki ulusal çıkarlarımızı koruyorduk. Tabii ki çıkarlarımıza zerre kadar göz dikenin hemen haddini bildiriyorduk. Ancak başka ülkeler söz konusu olduğunda bu ülkelerin kendi içinde huzur ve barış için çalışıyorum. İki ülke arasında sorun varsa hemen o iki ülke arasında arabulucu, barıştıran taraf oluyorduk. Şu anda tamamen işler değişti.

Bir de şu son döneme bakın. Allah aşkına, şu olan biten şeyin adına dış politika denir mi?

Biz buna "Dış politika" demiyoruz, "Dış ilişkiler" diyoruz, dış ilişkiler.

Bir kişinin duygularıyla ve dürtüleriyle ilerleyen dış ilişkiler. Tamamen şahsileştirilmiş dış ilişkiler...

"Ben onun elini sıkmam. Onun olduğu salona girmem. Onun masasına oturmam." Sen oturmazsan başkası oturur ve Türkiye'nin aleyhine pek çok şey gelişir. Ondan sonra da uğraşır durursunuz. "Bunun neresini, nasıl toparlayalım?" diye.

Bu dış ilişkileri de Dışişleri Bakanlığı'nın oradaki diplomatların çabasıyla yürütülemiyor. Pek çok arka kapı kanalları oluşmuş durumda. Sıfır sorumluluk ama yetki kullanan bir sürü insan türemiş durumda sağda, solda. Bu koskoca

ülkeye yakışmıyor, bu ülkenin ciddiyetine yakışmıyor. Bu ülkenin haysiyetli insanlarına yakışmıyor.

Peki arkadaşlar, gerçek dış politika ne demektir?

Dış politika demek; diplomasi demektir.

Dış politika demek; siyasi diyalog kurmak demektir.

Dış politika demek; problemleri konuşarak çözmek, barışçıl yolu bulmak demektir.

Dış politika demek; düşmanları azaltmak, dostları çoğaltmak demektir.

Dış politika demek ülkenin uzun vadeli çıkarlarına göre hareket etmek demektir.

Şimdi ne diyorlar? "Türkiye hiç mi diğer ülkelerde söz sahibi olmayacak?"
Olacak tabii.

Tabii ki söz sahibi olacak ama Türkiye sorunların parçası olmayacak. Türkiye çözümlerin parçası olacak. Tabii ki yakın coğrafyamız önemlidir. Biz tabii ki yakın coğrafyada barış isteriz, istikrar isteriz, huzur isteriz. Tüm bu coğrafyada kazan-kazan ilişkileri oluşturmak isteriz. Dış politika böyle küçük bir pasta dilimini paylaşma kavgası değildir. Dış politika pastayı büyütme demektir. Herkesin istifade etmesini sağlamaktır. Pastayı büyütürken tüm tarafların ortak ve münferit çıkarlarını oluşturma gayretidir. Buna dış politika denir, buna diplomasi denir. Ama bunlar alışmış. Nerede kavga olsa hemen kolları sıvayıp yumruk atmaya hazır bir yerde bekliyorlar. "Ya bir kavga çıksa da şöyle birkaç yumruk atsak. Birkaç yumurta yeriz ama nasıl onun da hesabını tutan yok. Dışarıda kavga çıkınca da içeride de iyi işe yarıyor. "Vay dışarıda düşmanlar var" deyip içeride böyle bir hükümet etrafında iktidar partisi etrafında biraz da olsa bir miktar kenetlenmeye sebep oluyor." Adeta kavga çıksa da şöyle bir yumruklasak diye bekleyen bir dış ilişkiler anlayışı var şu anda Türkiye'de.

Ve değerli arkadaşlarım bakın Türkiye'de dış politika, böyle birilerinin şahsi bekası uğruna heba edilmeyecek kadar önemli bir alandır. Dış politika gerçek anlamda değerler ve milli menfaatler üzerine yürütülen bir alandır.

Değerli arkadaşlar, bakın askeri güç çok önemli bir askeri güç ama askeri gücün en kıymetli olduğu an onun güçlü bir caydırıcı güç olarak beklediğiniz, kenarda tuttuğunuz "Bak gerekirse kullanabilirim" diye yakınınızda güçlü bir şekilde tuttuğunuz bir güçtür. Askeri gücü kullanmaya başladığınız anda o güç ölçülebilir hale gelir. Evet, Türkiye'nin askeri gücü yüksektir ancak bunun ölçülebilir hale gelmesi hele hele son yıllarda defalarca, çok içim yanarak bunu söylüyorum, defalarca sınırlarının başka ülkeler tarafından çizilmiş

olması demek, Türkiye'ye çok şey kaybettiriyor çok üzücü. Ve maalesef bu hükümet uyguladığı bu kişiselleştirilmiş, fevrileşmiş dış ilişkiler seti yüzünden Türkiye'nin askeri gücünün caydırıcılığına da büyük zarar vermiştir. Yazıktır, günahdır.

Haftanın düşmanı panosuna her hafta yeni birilerini yazarak dış politika yapamazsınız.

Olmadık maceralara atılarak, yalnızlık masalları anlatarak, mağdur edebiyatı yaparak, dış politika yürütülmez.

Dar ideolojik kalıplara sıkışarak dış politika yapamazsınız.

Bir de biliyorsunuz Türkiye yalnız kalınca, yapayalnız kalınca demişlerdi ki "Bu değerli bir yalnızlıktır" neresindeymiş bu değer anlayamadık. Bugüne kadar bir faydasını görmedik.

Bunlar arkadaşlar Türkiye maalesef değersizleştirirler, itibarını sıfırladılar. Bir zamanların güçlü ülkesi, itibarlı ülkesi söz söylediği zaman etkili olan sözünün gücü olan ülke, bugün maalesef "Yine buralardan bir gürültü geliyor. Gene bunlar bağırp çağırıyor ama ne diyorlar acaba" diye şöyle yan gözle bakılan bir ülke haline geldi. Her gün bağıırırsanız, her gün "Ey" nidalarıyla seslenirseniz bir süre sonra insanlar sizi dinlemez. "Ya çok gürültü yapıyor bunlar" deyip başlarını başka tarafa çevirir. İçine düşürdükleri ülkenin durum maalesef bu.

Değerli arkadaşlar;

Bu yalnızlaşmanın bedeli, terörle mücadelede de yalnız kalmaktır. Terörle mücadelede en önemli strateji örgütü yalnızlaştırmaktır ve örgüte karşı olan birlikteliği sağlamaktır.

Günün sonunda yalnızlaşan terör örgütleri değil de Türkiye olduysa, bunun hesabını vermek zorundasınız. Bu kadar kolay değil. "Ben yaptım oldu" deyip ilerleyip, bu kadar ülkeye zarar verip daha sonrada hiçbir hesap verme duygusu olmadan yürüyüp gitmek, böyle bir şey yok.

Bu yalnızlaşmanın bedelini bu ülke ağır ödedi, ödüyor. Düşen ihracat olarak ödüyor. Düşen milli gelir olarak ödüyor. Turizm gelirleriyle bunu ödüyor, dış yatırımların azalmasıyla bunu ödüyor Türkiye.

Çalışan, üreten vatandaşlarımızın fakirleştirdiğini görüyorsak, insanların işlerinin kaybettiğini görüyorsak bunun sebeplerinden birisi de bu yanlış dış ilişkiler setidir. Ve bunun hesabını vermek zorundalar, hiçbir şey yokmuş gibi davranamazlar.

Değerli arkadaşlarım;

Yalnızlaşmak yetmedi, bir de Türkiye'yi uluslararası arenada küçük düşürdüler.

Bakın, şu son 2-3 haftaya...

Öyle yanlış bir diplomasi yürüttüler ki, sanki Türkiye Mısır'a muhtaçmış gibi bir algı oluştu.

Bakın, Mısır adeta "kazanan taraf" olduğunu hissetti. Şartlar öne sürdü.

Hatta ve hatta öyle bir 180 derece dönüş ki, bugünkü iktidar Türkiye'deki Mısırlı muhalif medyayı da susturmak için uyarıda bulunmuş...

Alışıklar tabii basını susturmaya.

Dış ilişkileri, iç politikayı dizayn etme uğruna kullandıkları için, bu konuyu da ellerine, yüzlerine bulaştırdılar.

Şimdi bir o yana, bir bu yana savrulup duruyorlar. Bakın, bu savrulmalarına birkaç örnek verelim.

Ne oldu? Sayın Erdoğan "Darbeci Sisi" diye meydanlarda sesleniyordu değil mi? "Onun olduğu salona girmem" diyordu. Hatırlayalım mı neler demişti?

"İşte Sisi denilen kişi şu anda Mısır'da böyle bir yöneticidir. Ve ben kendisi için her zaman onu söylüyorum. Bir zalimdir."

Peki şimdi bakın bugüne bakalım, bugün ne diyor?

"Çok çok farklı gelişmeler var. Mısır'la istihbarı görüşmelerin yapılması farklıdır, yaparız. Hiçbir bizim açımızdan engel yoktur"

Evet, arkadaşlar, bu açıklamayla beraber, son günlerde bir anda kaç yetkili Mısır övgüsüyle karşımıza çıktı ben sayamadım.

Biliyorsunuz, önce kutuplaştırdılar. Hatta daha 2019'daki yerel seçimlerde Sisi'yi şeytanlaştırdılar.

Sonra da baktılar ki doğu Akdeniz'de ciddi bir hak kaybı olacak, hemen U dönüşü yaptılar.

Yahu başımız dönüyor, başımız. Biraz yavaş, biraz normal hızla alın şu virajları Sayın Erdoğan. Bu keskin U dönüşlerinize yetişemiyoruz!

Arkadaşlar, ne demişler "Keskin sirke küpüne zarar."

Peki şimdi hükûmete soruyorum: aklınız neredeydi? Doğu Akdeniz'deki ülkelerin hemen hemen hepsiyle ilişkileri bozarken aklınız neredeydi?

Mısır dış işleri bakanı da çıktı ne dedi? "Siz önce bizim şartlarımızı kabul edip, bizim şartlarımıza uygun adımlar atmazsanız, ilişkileri normalleştirmeyiz" dedi.

Ülkenin içine düştüğü durum işte bu arkadaşlar. Durum bu.

Şimdi Mısır'la normalleşmeyi bile beceremiyorlar. Normalleşmeyi bile ellerine yüzlerine buluşturuyorlar.

Ülkemizin itibarı işte böyle yok ediliyor.

Yazık, bu ülkeye çok yazık. Bu ülke bunu hakketmiyor.

Değerli arkadaşlarım;

Türkiye'nin dış politikadaki parolası kazan-kazan olmak zorundadır.

Kavga etmek dünyanın kolay işi... Çatışmak kolay... Küçük bir bahaneye bakar.

Asıl zor olan, komşularımızla ve müttefiklerimizle birlikte kazan-kazan sonuçlarını elde edebilmektir.

Fakat son yıllarda bakıyorsunuz, bu hükûmet ülkemizi "kaybet-kaybet"e alıştırdı.

Bunun bir örneğini de şu S-400 meselesinde gördük. Bu konu öyle bir hal aldı ki, hani "bir deli kuyuya taş atar, kırk akıllı çıkaramaz" derler ya... Kuyuya taş atıldı, şimdi kırk akıllı çıkarmaya uğraşiyor.

Öncelikle şunu herkes bilmelidir ki;
Türkiye'nin güvenliği, her şeyden önce Türkiye'nin kendi sorumluluğundadır.
Kendi egemenlik alanıdır.

Türkiye'nin kendi egemenlik alanındaki bir konuda hiçbir ülke Türkiye'ye "Şunu yap, bunu yap" diyemez! Bu kimsenin haddine değildir.

Bu konuda, hava savunma sistemleri konusunda, füze sistemleri konusunda özellikle Suriye rejiminden Türkiye'ye karşı bir tehdit olduğu dönemde Türkiye ne yaptı? NATO'dan üç patriot bataryası istedi ve bunlar kuruldu o dönemde sınırlarımıza. Sonra biz dedik ki "ya niye biz bunları emanet alıyoruz ki. NATO ülkesiyiz paramız da var, biz bunları alalım kendi malımız olsun yine NATO ile entegre kullanalım. Fakat o dönemki Amerikan yönetimi çok büyük bir hata yaptı, müttefikliğin ruhuna yakışmayacak bir iş yaptı ve bu sistemleri bize vermediler. Orada o dönemki yönetimin büyük hatası var. İkili ilişkilerde de güveni zedeleyen, ittifakın ruhuna uymayan bir durum oluştu.

Peki, dış politikası olmayan, dış ilişkilerini de eline yüzüne bulaştıranlar yüzünden ne oldu?

Aldıkları kararların sonuçlarını hesap edemediler.

2,5 milyar dolar para ödeyip S-400 alıyorsun, sonra bu sistemleri kullanamıyorsun.

Kapağını şöyle hafif bir araladığınızda ciddi yaptırımlarla karşı karşıya kalıyorsun.

Bu, hesapsızlık değil de nedir?

Biliyorsunuz; bununla da kalmadı Türkiye F-35 projesinden de çıkartıldı. Ve Türkiye F-35 savaş uçağı projesinin dört ana ortağından birisiydi.

Öyle sadece "Al parasını, ver F-35'i" değil ha... Projeyi geliştiren, teknolojisine hâkim olan, kritik parçaların bir kısmını Türkiye'de üreten, projenin bütün detaylarına hâkim olan dört ülkeden biriydik.

Yani NATO'nun en önemli savunma projelerinin birinde Türkiye dört ana ortaktan biriydi.

Peki ne oldu? Türkiye F-35 projesinden de çıkarıldı.

Ya bu hesapsızlık değil de nedir?

Hiç mi düşünmediniz, hiç mi hesap etmediniz? İlkokul İkinci sınıfta şöyle satranç oynamayı bilen bir çocuk, ilkokul ikiye giden, satranç bilen çocuk birkaç hamle ötesini hesap eder. Bu kadar mı bilmiyorsunuz? Bu kadar mı stratejik bakıştan yoksunsunuz? Tam bir kaybet-kaybet meselesidir budur.

Yani herhalde dış ilişkiler tarihine, yakın tarihe bu nasıl kötü yönetilir, nasıl bir ülke kendi ayağını vurur, nasıl kaybet-kaybet sonucuna karşı karşıya kalır tam bir vaka yani. Okullarda herhalde ilerde okuturlar nasıl kötü yönetilir diye okuturlar okullarda. Ne oldu?

Sonuçta S-400 için harcadığımız 2,5 milyar dolar parayı kaybettik, F-35 için harcadığımız kaynakları kaybettik.

Sonuçta parasını verdiğiniz S-400'ü kullanabiliyor musunuz? Kullanamıyorsunuz. Parasını verdiğiniz F-35 uçaklardan geldi mi? Gelmedi. Bakın Türkiye tapusunu aldığı uçağı getiremedi. Parasını verip de uçağın sahiplik belgesi elimize ulaşan uçakları çıkartıp buraya getiremedi bunlar.

Bu nasıl bilgisizliktir, inanın anlamak güç. Bu hesapsız kitapsız işleri biz asla kabul etmiyoruz.

Bakın; bu konuda bir ara Çin'le de görüştüler. Ama ne görüşme...

Koskoca bir ülkenin savunma sistemiyle ilgili bir konuyu görüşmek için oturuyorlar; ama daha neyi görüştüklerini bile bilmiyorlar.

Sonra anladılar ki Türkiye'nin istediği başka, konuştukları sistemin özellikleri başka... E ne oldu? Bundan dolayı Çin ile ilişkiler de bozuldu o dönemde. Böyle güven oluşur mu? "O zaman niye bizi aylarca oyaladınız" dediler. "Madem bu aradığınız özellikler değildi bunu bilmiyor muydunuz? Aklınız yeni mi başınıza geliyor?" dediler. Böyle gidip de çarşıdan, pazardan alınacak kadar basit bir şey değil. Bu işin uzmanları var bu ülkede. Yetişmiş bir askeri bürokrasi ekip var Türkiye'de. Tekniği çok iyi bilen bir ekip var Türkiye'de. Ama niye? Bunlar öyle bilenlerle çalışmıyorlar ki. "Hatta bu çokbilmiş, çok konuşuyor" diyorlar. Kafalarına bir şey takıyorlar onun peşinden gidiyorlar. İşi bilenle konuşmadıkları için, bilenleri sürece katmadıkları için de bu ülke zarar görüyor.

Bunlar ekonomide bir bakkal çırağının yapmayacağı hataları yaptılar... Dış politikada da uluslararası ilişkiler bölümü birinci sınıftaki üniversite öğrencisinin yapmayacağı hataları yaptılar.

Şimdi bu kadar basit ve düz bir hata yaparsanız güveni nasıl sağlayacaksınız?

Sonradan uyandılar. Ama Çin-Türkiye ilişkileri de bundan zarar gördü.

Kusura bakmayın. O zaman işinizi, bilenlerle konuşarak yapın.

Değerli arkadaşlarım, böylesine oyalayıp daha sonra bu hale getirmek ilişkileri tam bir becerisizlik örneği. Biz diyoruz ki "Madem beceremiyorsunuz, madem işi bilmiyorsunuz işi bilenlere bırakın artık" diyoruz. Yapacakları bu. "Bu

ülkeye daha fazla yazık etmeyin. Öyle bir kişinin duygusuyla, dürtüsüyle koskoca ülkenin ekonomisi yönetilmez" diyoruz. Dış ilişkileri yönetilmez diyoruz.

Şimdi biliyorsunuz, Çin'e karşı Doğu Türkistan'da gııklarını çıkaramıyorlar.

Ne Sayın Erdoğan'dan ne de Sayın Bahçeli'den tek kelime itiraz duydunuz mu? İbretle izliyoruz.

Küçüğün de küçüğü ortağı saymıyorum, o zaten neredeyse karşı takımın oyuncusu, cümle alem biliyor... Hani rotayı çizen üçüncü ortak...

Ama lafa gelince sağa sola "yerli ve milli" dersleri verirler.

Lafa gelince "Tüm dünya mazlumlarının sesi" olduklarını iddia ederler.

Lafa gelince dinimizin kutsallarını da siyasete alet ederek, din kardeşliğinden bahsederler.

Bütün dünya, Sincan Uygur Özerk Bölgesi'nde çok ciddi insan hakları ihlalleri olduğunu konuşuyor.

Çeşitli ülkeler tarafından "soykırım" tanımları yapılıyor.

Yahu, bir dönem Müslümanlara karşı tavrı nedeniyle "Mallarını boykot ediyoruz" dedikleri Fransa var ya Fransa, onlar bile Çin'e haykırdı, sert şekilde Çin'i kınadı.

Çok üzücü... Türkçe bilenlerin ülkesi Türkiye, Uygur Türklerine sessiz.

Bu duruma düşürdüler ülkeyi.

Ama bakın, bakın lafa gelince ne diyor?

"Dünyanın neresinde bir mazlum, mağdur, garip, hakkı hukuku ihlal edilen insan varsa tüm gücümüzle biz onların yanında yer aldık, alıyoruz ve alacağız. Suriye'den Filistin'e, Somali'den Arakan'a kadar her yerde bu onurlu duruşumuzla insanlığa örnek oluyoruz"

Hani nerede, sözüm ona "Ezilenlerin gür sesi",

Hani nerede, sözüm ona "Suskun dünyanın hür sesi" Lafa gelince, nutuk atmaya gelince tamam, bol bol konuşuyorlar. Uygulamaya gelince niye susuyorsunuz? Diye soruyorum.

Bir "Ey" de doğu Türkistan'da zulüm gören kardeşlerimiz için çekemiyor musunuz?

Sizin gücünüz, bir mikrofon bulunca sizi eleştiren yaşlı başlı insanları hapse atmaya mı yetiyor ancak?

Sizin gücünüz tweet atan gençlere mi yetiyor?

Sizin gücünüz gazetecilere, aydınlara ve onları işten kovdurduğunuz patronlarına mı yetiyor, onları hapse atmaya mı yetiyor?

Dünyanın dört bir yanından ses yükselirken, Uygurlar için neden tek kelime etmiyorsunuz?

Hadi, Perinçek'i anladık. Anlaşılan o zaten memnun.

Peki, Sayın Erdoğan, sayın Bahçeli... Sizlere ne oluyor?

Hiç zahmet etmeyin; biz söyleyelim:

Olanlar karşısında lâl oldunuz, lâl!

Doğu Türkistan'da yaşanan zulüm karşısında lâl oldunuz.

Değerli arkadaşlar;

Biliyorsunuz; bu hükûmet durmadan zikzak çiziyor. Bir duruşu kalmadı.

Erdoğan'ın 180 derecelik dönüşlerini en çok Avrupa Birliği'nde görüyoruz.

Bakın daha geçen senelerde ne diyorlardı?

"Diyorum ki; Şanghay İş Birliği Teşkilatı'na gelin Türkiye'yi alın. Bizi de bu sıkıntıdan kurtarın."

Kendilerini Şanghay Beşlisi içinde görüyorlardı di mi? Peki şimdi bakın bugüne bakalım, bugün ne diyor?

"Kendimizi başka yerlerde değil, Avrupa'da görüyor; geleceğimizi Avrupa'yla birlikte kurmayı tasavvur ediyoruz."

Durum bu: bir sabah kalkıyorlar haçla hilali çakıştırıyorlar, bir gün "Şangay Beşlisi'nde olmak istiyorlar, bir başka sabah da kalkıp "Avrupa Birliği güzeldir" diyorlar.

Sayın Erdoğan, biraz yavaş. Bunu artık sizin klasik u dönüşlerinizle falan da açıklayamıyoruz. Ülkeyi yayık ayranına çevirdiniz. Çalkalayıp duruyorsunuz.

Hayır sizin yandaşlarınız, peşinizdeki kuş sürüleri, pelikanlar melikanlar helak oldular. Siz böyle manevra yaptıkça, sağa sola savruldukça, onlar da hızını alamayıp devriliyor. Biraz yavaş, biraz yavaş. Bu koskoca ülkeye bu kadar zikzak çizdirilmez. U dönüşünü bırakın artık bir o tarafa, bir bu tarafa yazıktır, gınahtır. Bir ülkenin stratejik bir hedefi olur. Bir ülkenin uzun vadeli bir siyasi hedef seti olur, buna göre yönetirsiniz. Büyük ülkeler böyle yönetilir.

Değerli arkadaşlar;

Tam da bu noktada milletimiz adına Sayın Erdoğan'a bir soru soralım.

Türkiye sizin yüzünüzden yalnızlaştı, sizin yüzünüzden yoksullaştı.

Türkiye sizin yüzünüzden saygınlığını yitirdi. Bunun açıklamasını siz yapmayacaksınız da kim yapacak?

Bu milletin parasıyla, bu millete korku saçıyorsunuz. İletişim Merkezi'nin, diğer adıyla "algıları ayarlama merkezi"nin eliyle korku pompaladınız. İkinci Dünya Savaşı öncesinden o döneme bile dahi görülmedi nerdeyse böylesine propaganda makinasının bir algı operasyonu oluşturarak koskoca ülkenin vatandaşlarını gerçeklerden uzak bambaşka yerlere götürmeye çalışmak. Böyle bir şey olmaz.

Yok "Düşman çok", yok "Risk çok", yok "Beka sorunu var" diye diye halkımızın milli ve dini duygularını istismar ettiniz.

Diğer ülkelerle Türkiye'nin arası bozulunca, ihracatımız sınırlandı, yatırımcımız, üreticimiz, fabrikalarda çalışan işçilerimiz zarar gördüler işlerini kaybettiler.

Sizin bunca zamandır Avrupa'yla, Avrupa Birliği'yle, NATO'yla, batıyla, mısır, körfez ülkeleriyle, komşularımızla yaptığınız kavgaların bu milletin sırtına yüklediği maliyet ne olacak?

Ne oldu son iki haftada?

Hem ekonomideki kötü yönetim hem dış politikadaki kötü yönetimin sonucunda tekrar kur aldı başını gitti, ülkede yatırım yapan insan bırakmadınız.

Bu milletin sırtına yüklediğiniz bu maliyet ne olacak?

Soruyorum size. Niye Sayın Erdoğan'a soruyorum çünkü çok istedi ve bütün yetkiyi tek elde, tek imzada toplamak isteyen kendisi. 2017 yılındaki referandumda, 2018 seçimlerinde ne dedi? "Bana bir yetkiyi verin bakın nasıl bu sorunlar çözülmüş, nasıl faiz düşürmüş, nasıl enflasyon düşürmüş bir göstereyim" dedi. Ve tek imzayla tek yetkili kişi olmak isteyen kendisi. Ama siz eğer tek imza atan tek yetkili olursanız bütün bu olanların da tek sorumlusu siz olursunuz. Başka bir yere gitmeyin.

Değerli arkadaşlar;

Bizim DEVA Partisi olarak duruşumuz çok net, çok açık. Bizde yalpa yok, zikzak yok, U dönüşü yok, açık, net. Ben diyorum siyasete girdiğim ilk günden itibaren söylediklerime, savunduklarıma şöyle bakın. Tek tek hepsi basın kayıtlarında, televizyon yayınları, kürsü konuşmaları hepsi kayıtlarda. Gazete mülakatları hepsi kayıtlarda. "Eğer bugün söylediklerimle, bugün savunduklarımla çelişen bir konu görürseniz getirin" diyorum. Çok şükür zordur. Ha şu var, söylediklerimizin hepsinin arkasındayız. Ha "Zamanında keşke şunu da yapsaydık, keşke şunu da söyleseydik" diyeceğimiz belki konular vardır, onları da kabul etmek lazım. Ama en azından ne konuştuysak, neyi savunduysak, o ilkelerin, değerlerin biz bugün de arkasındayız.

DEVA Partisi'nin rotası, Avrupa Birliği'ne tam üyelik kriterleridir.

Yönü hedefi sağda solda aramaya gerek yok. İnsanlık tarihi binlerce yıldır büyük acılar yaşadı. Yanı başımızdaki Avrupa'da 50 milyon insan daha İkinci Dünya Savaşı'nda hayatını kaybetti. 50 milyon kişi. Bütün bu acılardan da ders olarak bir medeniyet projesi oluştu orada. Şu anda 28'di 27'ye düştü İngiltere çıkınca, 27 ülkenin en azından hedef olarak ortaya koydukları bazı kriterler var ama hedefleri tutturana var, tutturamayan var. Uyan var, uymayan var ama o ideal konan hedef var ya ideal hedef, bu çok çok önemli arkadaşlar. Günün birinde biz üye oluruz, olmayız o ayrı. Çok önemli de değil ama bu hedefler önemli.

Alırlar-almazlar, isteriz-istemeyiz hiç önemli değil. Biz o gün geldiğinde girmek isteyelim, istemeyelim ayrı ama Avrupa Birliği kriterleri, siyasi kriterler, ekonomik kriterler Türkiye için önemli bir istikamettir.

Bizler bu sürecin tekrar canlandırılabilceğine inanıyoruz. Avrupa Birliği'nin anahtarını sağ cebimizde tutuyoruz.

Bu istikamete doğru ilerledikçe biz biliyoruz ki bu ülkedeki standartlar yükselecek. Türkiye daha öngörülebilir bir ülke olacak. Türkiye daha yaşanabilir bir ülke olacak. Vatandaşımız her alanda en yüksek standarda ulaşacak.

Bu kriterleri hedef olarak önümüze koyup oraya doğru ülkemizi değiştirmek, dönüştürmekten topyekûn istifade edeceğiz. Kaybedecek hiçbir şey yok. Üç yıl Avrupa Birliği müzakerelerinin başında olan arkadaşınız olarak ben bunu söylüyorum. 100 bin sayfalık müktesebatı, 33 fazlıda 2 tur tarayan binlerce kişilik ekibin zamanında başında olan bir arkadaşınız olarak bunu söylüyorum. Kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Ama kazanacak çok şeyimiz var. Bundan korkmayalım ve kimsenin bu konudaki popülizminde esir olmayalım. Hemen sorun oldu mu "Ey batı" bunlar bizim hayrımız istemez. Veleve ki öyle ama demokrasi kriterleri, insan hakları kriterleri var ya bunlar bizim halkımızın faydasına.

Bu istikametle beraber, ülkemiz demokrasi, hukuk ve ekonomide birinci lige yükselmesinin en büyük amacı işte Avrupa Birliği'ne kriterlerini önümüze koyup oraya doğru yürümek.

Bu kapsamda;

Bizler, Avrupa Birliği'yle Gümrük Birliği'nin kapsamının genişletilmesini ve güncellenmesini hep savunduk. Bundan nihayetinde "Türkiye kazanacak" dedik. Bu ülkenin insanları kazanacak dedik. Trakya'daki çiftçilerimiz, Trakya'daki fabrikada çalışan işçilerimiz bundan kazanacak dedik. Bunun kaybedeni yok.

Göç politikaları, yenilikçilik, terörle mücadele ve savunma ve güvenlik alanında iş birliği sağlayacağız.

Avrupa'daki yabancı düşmanlığına ve islamofobiye karşı da etkin bir mücadelenin Avrupa'yla daha yakın temasla olacağını biliyoruz, inanıyoruz. Bunu yaptık. Bu konulardaki mücadelede en etkili dönemde ilişkilerin en yakın olduğu dönemler olmuştur. Bunu yaşadık.

Gurbetçilerimizi korumak için AB Komisyonu ve ab ülkelerindeki siyasi, sivil ve kültürel aktörlerle çalışacağız.

Bizim önceliğimiz kendi vatandaşımızın hakları olacak. Sadece ve sadece kendi ülkemizin menfaatine uygun olarak hareket edeceğiz. Ama ülkemizin menfaati şu anda Avrupa Birliği kriterlerini önümüze hedef koyup, ülkemizi reformlarla o seviyeye her alanda yükseltmekle geçiyor. Milli menfaatlerimiz

bize bunu söylüyor, bunu gerektiriyor. İşin doğrusu bu. Ha bu konuyu sağa sola çekenler olabilir, zikzaklar yapanlar olabilir, bir o tarafa bir bu tarafa yalpa yapanlar olabilir, hiç önemli değil. Biz 2001-2002'de ne söylüyorsak Avrupa Birliği konusunda çizgimiz hiç değişmedi. Aynı noktada duruyoruz, ısrarla ve inatla ülkenin menfaatleri bunu gerektiriyor diyoruz.

Yolumuzdan eminiz, niyetimizden eminiz!

Değerli Kırklarelili hemşerilerim,

Kırklareli ekonomik krizden kentleşmeye, tarımdan çevreye kadar sorunlarla boğuşan bir şehrimiz.

Bizler, DEVA Partisi olarak;

Kırklareli'nden ihracatımıza büyük katkılar bekliyoruz.

Bu amaçla hem Hamzabeyli hem de Dereköy Sınır Kapımızın en verimli şekilde değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Kırklareli'ne yapılacak yatırımları teşvik etmek amacıyla, organize sanayi bölgemizi geliştirmeyi ve üretimin çevre dostu bir şekilde büyütülmesini hedefliyoruz.

Değerli arkadaşlar;

Kırklareli; bir tarım ve hayvancılık şehri. Bir kez de sizlerle birlikte dile getirelim.

Ayçiçeği destekleme primi gibi tarım desteklerinin zamanında ve öngörülebilir şekilde yapılması büyük önem taşıyor. Şu anda ekim yapılıyor, hasat yapılıyor, destek çok sonradan geliyor. Desteğin ne zaman ve ne kadar olacağı da önceden belli olmuyor. Çitçimiz "Hangi ürünü ekeceğim? diye karar verirken önden bilmesi lazım ve desteği de hemen o yıl alması lazım. Çiftçinin daha fazla mağdur edilmesine izin vermeyeceğiz.

Üretici birliklerini ve kooperatifleri güçlendireceğiz. İşletme ortaklığı modelleri geliştirip, sözleşmeli çiftçiliği destekleyeceğiz.

Tarım sektöründekilere yönelik esnek çalışma ve sigorta destek modelini uygulamaya koyacağız.

Ayrıca yüksek katma değerli alanlarda, organik tarımı güçlendireceğiz. Bu amaçla hem altyapı hem de eğitim desteği sağlayacağız.

Keza yem bitkisi yetiştirilmesini de destekleyeceğiz.

Değerli arkadaşlar,

Kırklareli'miz okullarıyla, hastaneleriyle, kültür merkeziyle refah dolu bir yaşamı hak ediyor.

Şehir merkezimizin yanı sıra,

Istranca Dağları ve ormanları, Karadeniz kıyıları, ören yerleri, tarihi askeri tabyaları gibi yerler çok önemli!

Şehrimizin bu doğa harikası özelliklerini hem komşularımıza hem de tüm Türkiye'mize tanıtarak, Kırklareli'nin turizmden de en iyi şekilde faydalanması gerektiğini düşünüyoruz.

Biz DEVA Partisi olarak Kırklareli için hazırız. Çünkü Kırklareli'nin demokrasiye ihtiyacı var, atılıma ihtiyacı var. Ve biz hazırız.

Değerli arkadaşlarım,

Bizler il il, ilçe ilçe gezip, hakikatin sesi olacağız.

Bu milletin akıyla, onuruyla, gururuyla alay eden zihniyeti gittiğimiz her yerde milletimize anlatacağız.

Aziz milletimize kulak vereceğiz, toplumun gerçek gündeminden asla sapmayacağız.

Biz DEVA Partisi olarak bu ülkenin tek umudu olduğumuz bilinciyle çalışıyoruz, çalışmaya devam edeceğiz.

Çünkü DEVA Partisi;

Kadınlarla gençlerle, çiftçilerle, emeklilerle, öğretmenlerle, işçilerle, esnafla;

Eşitlik için, adalet için, özgürlük için yola çıktı.

Çözüm haritamız belli. Çözümün sözcüsü bizler olacağız.

Ayrışmayacağız, ayırtırmayacağız. Toplumu kutuplara ayırmayacağız. Hep beraber Türkiye'nin yaralarını saracağız.

Biz Türkiye'nin haysiyetli insanları için buradayız.

Artık Türkiye'nin DEVA'sı var. Kırklareli'nin DEVA'sı var.

Hepinize çok teşekkür ediyorum.